

Στις 25.11.2020 δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της «Εφημερίδας των Συντακτών» το παρακάτω άρθρο – παρέμβαση με τίτλο «Τα δάκρυα δεν είναι δανεικά» του γενικού γραμματέα του ΚΙΣΕ κ. Βίκτωρα Ελιέζερ* σχετικά με την ανοιχτή επιστολή του Σήφη Κασσεσιάν προς τον πρέσβη του Ισραήλ για τις σχέσεις μεταξύ Εβραίων και Αρμενίων. □ □ □

«Διάβασα με προσοχή την [ανοιχτή επιστολή του Αρμένιου συγγραφέα κ. Κασσεσιάν](#) προς τον πρέσβη του Ισραήλ και παρεμβαίνω διότι απλά θεωρώ ότι με το κείμενο του αυτό επιχειρείται να προκληθεί μια τεχνητή κρίση στις σχέσεις μεταξύ Αρμενίων και Εβραίων.

Δυστυχώς η άγνοια και η επιλεκτική μνήμη οδηγούν πολλές φορές στη δημιουργία εντυπώσεων οι οποίες μάλιστα όταν περιβληθούν και από κάποιο συναισθηματικό μανδύα μπορούν να γίνουν πειστικές για τον αναγνώστη ενός κειμένου. Θα παραπέμψω τον Αρμένιο συγγραφέα κ. Κασσεσιάν στην ανακοίνωση της Αρμενικής Συνέλευσης της Αμερικής της 28ης Οκτωβρίου 2019, όπου χαιρετίζει τη συνεργασία με τις Εβραϊκές οργανώσεις και τη συμβολή τους στην αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων από το Αμερικανικό Κογκρέσο, επισημαίνοντας τους ισχυρούς δεσμούς φιλίας Εβραίων και Αρμενίων.

Δεν θα ασχοληθώ με τις κατηγορίες που εξαπολύονται από τον κ. Κασσεσιάν εναντίον της ισραηλινής κυβέρνησης. Αλλά όταν κάποιος δηλώνει πόσο «μακριά» είναι από αυτόν κάποιες «σκέψεις» του και ταυτόχρονα τις αναπαράγει, αποκαλύπτει τελικά πόσο πολύ τις υιοθετεί. Όταν λοιπόν το Ισραήλ εφοδιάζει με όπλα κάποιο τρίτο κράτος αμέσως γίνεται ο συνειρμός με τα «Τριάκοντα Αργύρια» ή «τον Έμπορο της Βενετίας». Λες και τα άλλα κράτη που εφοδιάζουν με οπλισμό το Αζερμπαϊτζάν και την Αρμενία, τα χαρίζουν... Αλλά, «μακριά» τέτοιες σκέψεις από τον κ. Κασσεσιάν!!!! «Μακριά» και η «σκέψη» του να εξομοιώσει τους Εβραίους με τους «φονείς» τους. Τόσο «μακριά» όπως το «Δεν θέλω να σου πω πόσο ανόητος είσαι»...

Η υποκρισία που αγγίζει τη χυδαιότητα... Επικαλείται Εβραίους συμμαθητές του και τον «πήχη του χεριού του πατέρα του Αλμπέρτου, με τον αριθμό του Νταχάου εντυπωμένο

ανεξίτηλα με δερματοστιξία» για να δείξει τη δήθεν ευαισθησία του για το Ολοκαύτωμα αλλά δεν διστάζει να ισχυρισθεί ότι «Τα χεράκια των μικρών Αρμενόπουλων που πεθαίνουν από τα εβραϊκά βλήματα δεν φέρουν αριθμό...». Η κλασική μορφή του σύγχρονου αντισημιτισμού που ευτελίζει το Ολοκαύτωμα μέσω της ταύτισης των Εβραίων με τους ναζί, με τους θύτες τους. Και μην έρθει κάποιος να μας πει, ξέρετε δεν εννοούσα εσάς, το Ισραήλ εννοώ... Η ταύτιση των Εβραίων με το απόλυτο κακό δεν είναι παρά στυγνή αμφισβήτηση του δικαιώματος ύπαρξης τους είτε ως φυσικά πρόσωπα είτε ως εθνική οντότητα στο κράτος του Ισραήλ.

Ζητά τέλος ο κ. Κασσεσιάν, να του επιστραφεί το «δάκρυ που ανάβλυσε αυθόρμητα από τα παιδικά μάτια μου κι έσταξε στο πάτωμα του Παρνασσού...» πριν από 60 χρόνια σε μια έκθεση για τα έγκλειστα σε γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης Εβραιόπουλα. Ουδέποτε ζητήσαμε τα «δάκρυα» κανενός, οπότε δεν οφείλουμε να τα επιστρέψουμε, και τα «δάκρυα» που διεκδικεί ο κ. Κασσεσιάν είναι προφανώς προσχηματικά για να καλύψει τις στερεοτυπικές του απόψεις για τους Εβραίους.

Γιατί τα δάκρυα είναι η έκφραση ενός προσωπικού συναισθήματος που αφορά στη χαρά ή στη θλίψη που βιώνει ένας άνθρωπος. Γιατί τα δάκρυα δεν είναι δανεικά..."

*Ο Βίκτωρ Ισαάκ Ελιέζερ είναι Έλληνας δημοσιογράφος στην εφημερίδα Yedioth Achronoth και διευθύνει το περιοδικό «Αλεφ».

ΠΗΓΗ: [ΕΦΣΥΝ, 25.11.2020](#)

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑ:□

[ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΓΙΟΣΙ ΑΜΡΑΝΙ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟ-ΑΡΜΕΝΙΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ, ΣΗΦΗ ΚΑΣΣΕΣΙΑΝ](#)